

श्रीमद्भगवद्गीता रागमाला

सङ्कलनकर्ता
कुल प्रसाद भट्टराई

॥ श्री हरिः ॥

श्रीमद्भगवत् गीता रागमाला

त्वमेव माता च पिता त्वमेव
त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव ।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव
त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥

सङ्कलनकर्ता : कुल प्रसाद भट्टाराई

॥ श्री हरिः ॥

सङ्कलक को तर्फबाट

गुरुब्रह्म गुरुर्विष्णु गुरुर्देव महेश्वर गुरुर्एकै परं ब्रह्म तस्मै श्री
गुरुभ्यो नमो नमः ॥

चन्द्रहिने यथा रात्रि रवि हिने तथा दिने ॥

नृपहिने यथा शैन्य गुरु हिने तथा नर ॥

बिना द्रिपे यथा गृहे तथा गुरु नमेवच ॥

अबस्यं गुरु कर्तव्यं ज्ञान दृष्टि सुलभ्येते ॥

सनातन हिन्दू धर्म ग्रन्थ भीत्र रहेको चारै वेदको सार श्रीमद्भागवत् गीताको बारेमा बयान गर्न धेरै अध्ययन गरेका ऋषि मुनि साधक सन्त महन्त हरुले पनि गीताको महिमाको आदि अन्त्ये पार पाउन कठिनै होला । हामी जस्ता अनभ्यासि को त के बुता र पनि आफुले यसै श्रीमद्भागवत् गीतामा विधिवत् गुरु मुखि भई अध्यात्म ज्ञान को खोजि साथै गुरु परंपरागत रूप मा ध्यान साधना गर्ने गरिएको हुँदा यो ब्रह्म बिष्णु महेश्वर देखि चलिआएको गुरु परंपरा लाई यथावत् जीवित राख्ने अभिप्राय ले एउटा सानो राग मालाको पुस्तक प्रकाशित गर्ने जमको गरेको छु । परंपरागत रूप मा गुरु मुखिभ ई गीता पाठ गर्ने गीता अनुयायी हरुले श्रीमद्भागवत् गीतामा भयका अठार अध्याय पाठ मात्र पढेर अध्यात्म ज्ञान प्राप्त नहुने महसुस गरि अधिका साधक सन्त महन्त गुरु महासय हरुले ध्यान साधना गर्दा आफुलाई दर्शिएका आफ्नो अन्तस्करणमा फुरेका अनुभवहरु लाई उतारेर राग माला बनाउने गर्नु भएको हुनाले हामी पछिल्लो पिडिका गीता मार्गि हरुले वहाँ हरु द्वारा लिखित राग

मालाहरु सुन्न पढ्न पाइरहेका छौ । यसैक्रममा यि मन्त्र ध्यान साधना बाट दर्शिएका राग मालाहरु समय अनुसार बाँसको कलमले हाडिको मोसो तितेपातीको रस अथवा गाउँ घरमा पाइने जुन बस्तु ले मसि बन्छ त्यसै बस्तु बाट मसि बनाई हातैले नेपाली काचो कागजमा राग माला लेख्ने चलन चलिआएको र राग मालाको पुस्तक छाप्न हुँदैन भन्ने भनाई रहेको हुनाले आफूले पनि आधुनिक जमाना अनुसार कापी, रजिष्टर जस्ता कागजमा राग माला लेख्ने गरेको र भक्त जन हरुलाई उपलब्ध गराउने गरेको र यसै क्रममा कान्छो छोरा **अजय भट्टराई (मनोज)** ले घरमा आएको बेलामा प्रायजसो बाउले राग माला लेख्ने गरेको देखेपछि अहिलेको कम्प्युटरको जमानामा पनि के हातले लेख्ने दुख गर्नु हुन्छ । म कम्प्युटरमा टाईप गरेर पुस्तक बनाई दिन्छु तपाईं कति र के कस्ता रागहरु छन् संकलन गर्नु म टाईप गरौला भनेको हुनाले पढ्न पर्ने राग त धेरै नै छन तर पनि ऋतु बिम्ब बस्दा साथै अरुबेला बस्दा नभै नहुने अति आवश्यक पर्ने साथै फुट्कर फुर्सदि राग माला संकलन गर्ने जमर्को गरेको छु ।

मैले त हातैले लेखेर खोजी गर्ने भक्त जन हरुलाई उपलब्ध गराउने गरेको थियो तर कान्छा छोरा **अजय भट्टराई (मनोज)** को अनुरोध र प्रयासले गर्दा नै यो गीताको भजन राग माला तयार गर्न सफल भएकाछौ । यसमा सवैभन्दा ठूलो देन छोरा मनोज भट्टराई को रहेको छ । हामिले कुनै संस्कृत पाठशालामा पढेको पनि हैन कुनै व्याकरण पनि नपढेको हुनाले हस्त दीर्घ शुद्ध अशुद्ध भएको हुनसक्छ सच्याएर पढिदिनु हुन्छ भन्ने आशा लिएको छु ।

साधु बाद श्री कृष्ण अर्पणमस्तु ॥

॥ श्री हरिः ॥

अथ बिम्ब बस्ने विधिहरू

यस पुस्तक भीत्र नौ रत्न को फेद टुप्पो मंगलाचरण गुरु परंपरा अनुसार तिरिज बनाए अनुसारका राग माला मंगलबारे राग माला साथै फुट्कर फुर्सदि राग माला र केही स्तोत्र साथै गुरु परंपरा अनुसार चलाउने जाने सुने अनुसार को बिधि पनि समेटेको छु । जस अनुसार गीता गुरुमुखि भयर परंपरा देखि चलिआएको बिधिमा पहिलो ऋतु बिम्ब श्रावण महिनाको शुक्ल पक्षको नाग पंचमिका दिन देखी आठ रात बिम्ब बस्नु पर्छ । पंच राग थाल्नु भन्दा पहिले काँचो धागोले बनेको नौसुते जोडि बत्ती बनाउनु पर्छ । त्यसमा तिल घिऊ मिलाएर दियो बाल्नु पर्छ । गीता गुरु मुखि नभएका मानिसहरु लाई बत्ती देखाउन हुँदैन । सवै इयाल ढोका बन्द गर्नु पर्छ । अरु छ ऋतुमध्ये पौषे औसि पछिको पंचमि बाट जंगलमा गएर दण्डारण्ये बिम्ब बस्ने चलन छ । यस बिम्बमा चै दश रात हुन्छ पहिलो रातमा बिहार र दशौँ रात लाई रहस्य भनिन्छ । दोश्रो दिन देखी त्रिपाठी हुन्छ । दिउँसो एकान्ति पाठ गर्नुपर्छ एकान्ति पाठ मा एकान्तिको मन्त्र नलिएका भक्तहरु जान मिल्दैन, र बेलुका पहिले धुनी पाठ गर्नुपर्छ त्यसपछि पुजागर्नु पर्छ । यसपाठमा पाठ गराई साउने ऋतु बिम्ब जस्तै हुन्छ । अरु ऋतु चै कृष्ण पक्षको द्वितीया तिथि देखि बस्ने चलन छ । कुनै बेला बिकल्पमा पंचमि बाट पनि बस्ने गर्दछन् । जस्तै कार्तिकको कोजाग्रत पूर्णिमा पछिको द्वितीया, पौषको

गैङ्गुपुजा पछिको द्वितीया फागुनको फागु पूर्णिमाको द्वितीया र जेठको बुद्ध जयन्ती पछिको द्वितीया बाट बिम्ब बस्ने चलन चलिआएको छ । धुनी पाठ उठाउने ऋतु बिम्बमा पहिले पुर्वांग पंच आह्वान गरेर मंगला चरण पढि सकेर न्यास ध्यान गरि पाठ गर्नुपर्छ । त्यसपछि पाठको अन्त्यमा नौ रत्न को फेद टुप्पो पढेर गीता महात्म्य पुष्पाञ्जलि गरेर उत्तरांग पंच आह्वान गरिन्छ ।

धुनी पाठमा पहिलो रातमा एक अध्याय, दोश्रो दिन दोश्रो अध्याय तेस्रो दिन देखी तीन तीन अध्यायको दरले साताँ दिन सम्म गर्नु पर्छ । आठौं दिनमा अठारौं अध्याय मात्र गरेर नौ रत्न को फेद टुप्पो पढि गीता महात्म्य पुष्पाञ्जलि गरेर उत्तरांग पंच आह्वान गरिन्छ । गीताको पाठ एक बर्षमा बिस आबृती हुन्छ, बिस आबृतीमा ३६० दिन हुन्छ, अब बर्षमा ३६५ वा ३६६ दिन हुने भएकाले अषाढ को हरि सयनी एकादशी कादीन कहिले बाह्रौं अध्यायमा बस्तु कहिले छैठौं अध्यायमा बस्तु । त्यसैले हरि सयनी एकादशी कादीननै एक अध्याय पाठ गर्नुपर्छ र सबै सत्संगि भक्त जन हरुले अनिबार्य त्यस दिन भेला भएर पाठ फिराउनु पर्छ । यसरी पाठ फिराउदा बाँकि रहेका पाठ अठारै अध्याय पढि सके पछि नौ रत्न को फेद टुप्पो पढेर गीता महात्म्य पुष्पाञ्जलि गरेर उत्तराङ्ग पंच आह्वान गरेर मित्याउने । अनि फेरी पुर्वांग पंच आह्वान गरेर मंगला चरण पढि सकेर न्यास ध्यान गरि पहिलो अध्याय पाठ गर्नुपर्छ, त्यसपछि गीता महात्म्य पुष्पाञ्जलि गरेर उत्तरांग पंच आह्वान

गरेर कलश ढाल्ने मन्त्र भनि जलप्रसाद खानुपर्छ ।

ऋतु बिम्ब बाहेक तीन राते विम्ब पनि बस्ने चलन छ, यसमा कसैले आरती गरेर पहिलो रातमा एक अध्याय देखि छ अध्याय सम्म गीता पाठ गर्ने गर्दछन् भने कसैले पंचराग समेत गाएर गीता पाठ गर्ने गर्दछन् । यसैगरी दोस्रो रात सात देखि बाहु अध्याय, तेस्रो रात तेह देखि अठार अध्याय गीता पाठ गर्ने गरिन्छ । अन्तिममा नौ रत्न को फेद टुप्पो पढेर गीता महात्म्य पुष्पाञ्जलि गरेर उत्तरांग पंच आह्वान गरेर समाप्त हुन्छ । यस्ता विम्ब बस्दा दशमी, द्वादशी त्रयोदशी तिथिमा उठ्नेगरि थाल्नु पर्छ । अरु एक राते बिम्ब बस्दा खेरी साईत हेर्न पर्दैन । साथै मंगलबारे बिम्ब बस्नलाई हरि सयनी एकादशी पाठ फिराएपछि को पहिलो मंगलबार बाट थाल्नु पर्छ यसमा कुनै साइत हेर्न पर्दैन । त्यसपछि मंगलबारे बिम्ब बस्नलाई मंगलचौथि बाट बिम्ब थाल्नु पर्छ । कसैले अठार मंगलबारको संकल्पगरेर थाल्छन् भने कसैले आठ मंगलबार मात्र बस्ने गरि थाल्छन् । अरु चाडपर्व हरुमा पनि बिम्ब बस्नु पर्छ, जस्तै श्री कृष्ण जन्माष्टमी, बाला चतुर्दशी, शिव रात्री, राम नवमी यस्तै यस्तै बेलामा बिम्ब बसिन्छ । बिम्ब बस्नु भनेको भगवान ईश्वर को चर्चागर्नु सत्संग गर्नु आत्मा परमात्मा को खोजि गर्नु ज्ञान हितोपदेशका कुरा गर्नु शास्त्रार्थ काकुरा गर्नु शान्ति र आनन्द रहनुनै मूख्य उद्देश्य हो ।

ईतिश्री ॥

विषय सूची

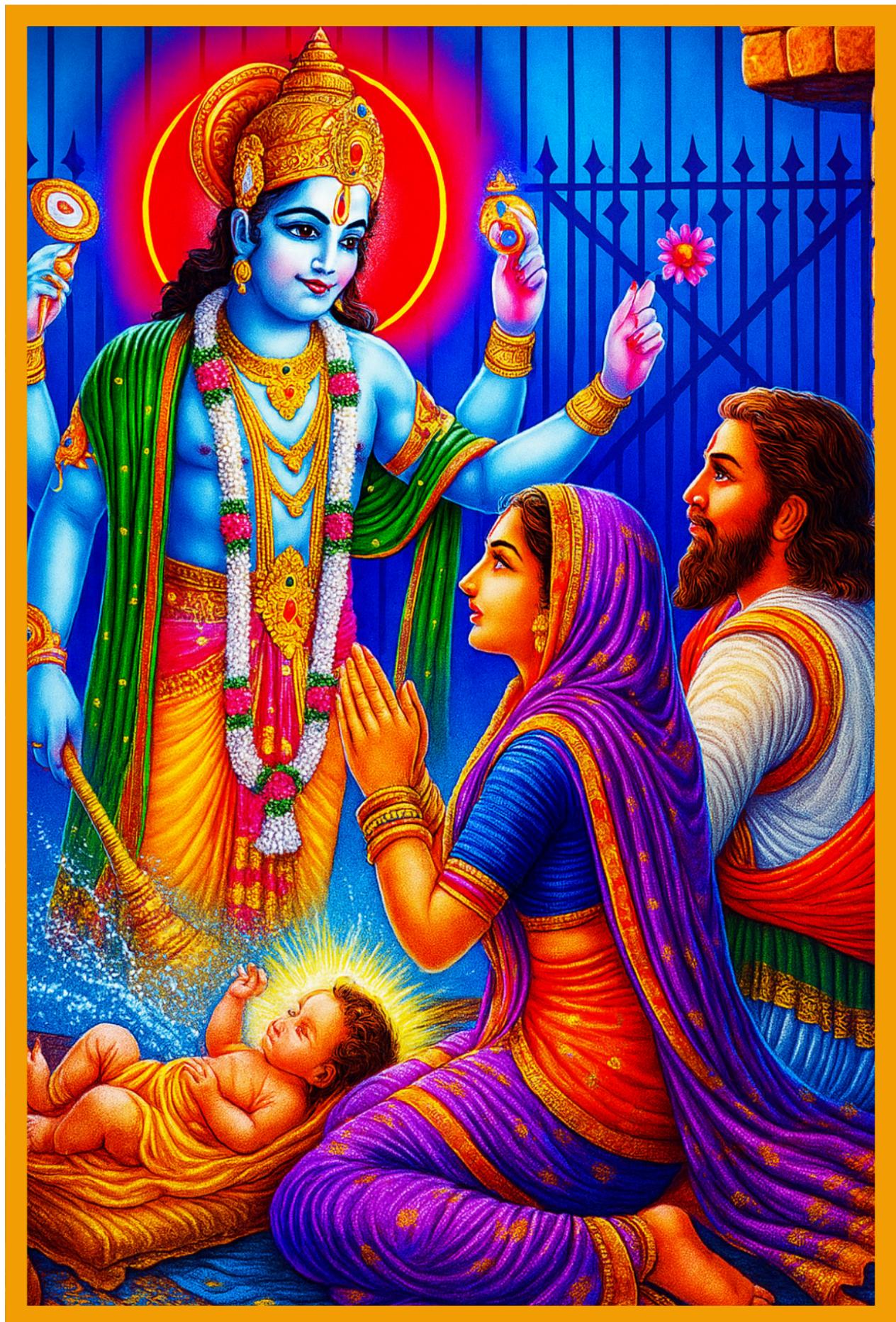
1	अथ मङ्गलाचरण प्रारम्भ	16
2	अथ गणेश स्तुति	20
3	अथ शिवसन्ध्या आरति	21
4	अथ धुनी आराधना	23
5	अथ ज्ञानहित उपदेश	26
6	अथ शिद्ध बुटि राग माला॥	28
7	अथ दुर्गा भक्ति तरंगिणी राग माला॥	29
8	अथ सुमेरणा रागमाला	31
9	अथ रामभजन रागमाला	32
10	अथ चिन्तामणि रागमाला	34
11	अथ तिसा यन्त्र रागमाला	35
12	अथ पैलानंबर रागमाला॥	38
13	अथ द्रोण स्तुति भाषा श्लोक	41
14	अथ अभ्यासि रागमाला	45
15	अथ कमल पद रागमाला	46

16 अथ गुरुमुखि रागमाला	48
17 अथ विम्ब वरणी रागमाला	49
18 अथ पूर्वाङ्ग पञ्च आह्नान	51
19 अथ फूल बरणी	51
20 अथ बरणि विहार	52
21 अथ गुरु हरि जुहार पूजा रागमाला	53
22 अथ वसन्धरा पूजा रागमाला	55
23 अथ दशम औतार पुजा	57
24 अथ शिव राम धुनि	59
25 अथ विभास रागमाला	62
26 अथ मंगलबारे रागमाला	64
27 अथ मंगलबारे रागमाला	66
28 अथ मंगलबारे रागमाला	67
29 अथ रहस्य	70
30 अथ नव रत्न प्रारंभ	71
31 अथ तफा रागमाला	78
32 अथ कृष्ण लिला रागमाला	79
33 अथ शिव स्तोत्राणी	81
34 अथ भक्ति भजन रागमाला	82
35 अथ मैनजिऊ रागमाला	83

36 अथ मनिकर्णिका घाट रागमाला	85
37 अथ नमारमाई रागमाला	86
38 अथ सत्य उरण रागमाला	87
39 अथ मनधोवि रागमाला	88
40 अथ अभ्यासि उपदेसानी रागमाला	89
41 अथ छुटेनगरीरागमाल	90
42 अथ दिलामाई सिलोक	93
43 अथ आत्मा अनुराग भजन	94
44 अथ शिव भासित राग माला	95
45 कमल पद रागमाला	96
46 अथ निरञ्जन स्तोत्र	98
47 अथ राम भजन	99
48 अथ महादेव पार्वति सम्बाद रागमाला	101
49 अथ जन्म भरि भक्ति भजन राग माला	102
50 अथ सिकार गमन राग माला	103
51 अथ हृदय उज्याला रागमाला	105
52 अथ दिन्न बासुरी रागमाला	106
53 अथ मृगेन्द्र जुहार राग माला	108
54 अथ हरि बोल भजन	109
55 अथ सो जन्म स्थान राग माला	111

56 अथ पशुपति राग माला	112
57 अथ भाषा बिभूति भजन	115
58 अथ एकादशि बारे गुरु परंपरागत उपदेश	116
59 अथ भाषा सिलोक	117
60 अथ निरंजनि भजन	120
61 अथ गीता सार राग माला	121
62 अथ गौवा भजन राग माला	123
63 अथ हृदय कमल भजन	126
64 अथ विरक्त मन्जरि राग माला	127
65 अथ एक बिंदु	129
66 अथ गुरु उपदेश राग माला	130
67 अथ सर्वात्मा पुजा	132
68 अथ बिभूति राग माला	133
69 अथ बलख बखान राग माला	137
70 अथ द्वादश आरती	138
71 अथ गोपिनी बिहार राग माला	142
72 अथ ब्रह्मा नन्द गणेश स्तुति	143
73 अथ गौवा भजन राग माला	145
74 अथ कविर राग माला	147
75 अथ शिव उमा वर दिन्छन्	148

76 अथ हितोपदेस	149
77 अथ देवजुहार गुरु स्तुति राग माला	153
78 अथ रासकृडा राग माला	156
79 अथ नोला हाती राग माला	158
80 अथ कोकर्ला जन्जाल भक्ति भजन राग माला	159
81 गीता सम्प्रदाय का गुरु परंपरा	161
82 अथ सीता बिरहिणी रागमाल	162
83 अथ राम योग साधन भजन	164
84 अथ हरि जैसाको तैसाहै	165
85 अथ विरक्ति राग माला	167
86 ॐ गुरु श्री मन नारायणाय नम	168
87 अथ सतसंगि श्लोक	169
88 अथ सीता बिलौना	172
89 गीता का केही सिलोक	173
90 अथ मानिसका लक्षणहरू	174
91 अथ संकलन कर्ता को सवाई	175
92 केही चुट्किला	179
93 अथ गुरु मोठ	180
94 अच्युताष्टकम्	181
95 भगवद् गीता आरती	182

अथ मङ्गलाचरण प्रारम्भ

ॐ	गुरु	श्रीमन	नारायणाय	नमः	।	
ॐ	तत्सत	श्रिगुरु	चरणम्	शरणम्	नमोनमः	।
ॐ अविरल	मदजल	निबहं	भ्रमरकुलाने	कस्यवित	कपोलं	।
अभिमत	फल	दाताराम	कामेशं	गुरु	गणपतिबन्धे	।
खर्वस्थुलतनं	गजेन्द्रवदनं		लम्बोदरं	सुन्दरं		।
यपस्यान्दन	गन्धलुब्ध	मरुत	व्यालोलगन्दस्थलं			।
दन्ताधातविदात्रैतत्रैतजनं			सिन्धुरशोभास्करं			।
धाम्ना	स्पेनसरानिरस्थ	कुहकं	सत्यं	परं	धिमहि	॥
सानन्दनन्दिहस्तमुरजबाहुं			हुतकौमारबन्हि			।
त्रासां	नासां	च	ग्रामधामविसति	फलपदैर्भोगसंकोचभाजी		॥
गण्डोग्नीनानिमालां	मुखरित	ककुबस्ताण्ड	वेसुलपाणौ			।
बैना	यश्चिरणु	बदन	विद्युतया	पान्तु	चित्कारवत्या	॥
ॐ	अबरि	कवरि	भार	भ्रमरीमुखरीकृत		।
दुरितक	रोतु	दुरितंगौरी	चरणं	पङ्कजम्		॥
ॐ हरिअविनय	मपनय	विष्णो	दमय	मनसमय	विषयरस मृगतृष्णा	॥
भुतदय	विस्तार	तारय		संसारसागरात्		॥
दिव्यधुनिमकरन्दे		परिमलपरिभोग		सच्चिदानन्दे		।
श्रीपति	पदारविन्दे	भवभयखेदच्छिन्दे		वन्दे		।
सत्येऽपि	मे	तापगमेनाथ	तबाहं	नमामि	किनस्त्वम्	।
सामुद्रोहितरङ्ग		क्वचन	सामुन्द्रन	तारंग		॥
उद्घृतनगनग		भिदनुजदजनुज		कुलमित्र	मित्र	।
शशि	दृस्टे	दृस्टे	भवति	प्रभतिनभवतिरस्कारः		॥

मत्स्यादिभिरवतारैः रबतारबतासदाऽबशुधाम् ॥
 परमेश्वर परिपात्यः भवता भवताभितोहं ।
 दामोदर गुणमन्दिर सुन्दरवदनारबिन्द गोबिन्द ।
 भव जलधि मथन मन्थर परमन्थर मपनय त्वं मे ।
 नारायण करुणामय शरणं कर्वाणि तावको चरणौ ॥
 इति षड्पदि मदियवदनसरोजे सदाबसतु ।
 ध्येयं सदापरिभवग् नममिष्टदोहं, तिर्थस्वेद शिविरचरण्यंशरन्यं ॥
 भूत्वार्थिहं प्रणतपाल भवाद्विपोतं, वन्दे महापुरुष ते चरणारविन्दं ।
 व्यक्त्वा रसुदृष्ट यः सुरे सीता राज लक्ष्मी ।
 धार्मिष्ठा अर्य वचसाऽ यद्गादरण्ये ॥
 मायामृगमदैतेयसिस्तवन्न धावन्तं, वन्दे महापुरुष ते चरणारविन्दं ।
 श्रीमासरोरुहयवं कुशचक्रचापं, मत्स्याक्षितंनन्बसरोरुहपल्लभावं ॥
 लक्ष्मीलयं परममङ्गलमात्मदेवं, वन्दे महापुरुष ते चरणारविन्दम् ॥
 वन्दे देवउमापति सुरगुरु वन्दे जगत्कारणं ।
 वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिं ॥
 वन्दे सूर्यशशाङ्कबन्देनयनं वन्दे मुकुन्दं प्रियं ।
 क्षन्तव्यो मेऽपराधि शिव शिव शिवभ्यो श्री महादेव शम्भो ॥
 अखण्डमङ्गलाकारं व्याप्तं लोकचराचरं ।
 तत्पदं दर्सितोयन तस्मै गुरुभ्यो नमो नमः ॥
 ॐ हरि रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेसं भजे ।
 रामेणाभिहतानिसाचरचुमे रामाय तस्मै नमः ॥
 रामनास्ति परयणंपरतरं रामस्य दासोऽमेहं ।
 रामे चित्तलयं सदा भवतु मे भोः राममामोध्वर ॥
 माता रामो मत्पिता रामचन्द्रः स्वामी रामो मत्सखा राघवेशः ।
 सर्वे स्वामी रामचन्द्रः दयालुः नान्यं जाने नैवजाने न जाने ॥

यः पृथ्वीं भरभारण यः सदिव्जै संपास्थित चिन्मयः ।
 संजातः पृथ्वी तले रविकुले मायामनुष्यब्यं ॥
 निश्चक्रं हत राक्षसाः पुनरगा ब्रह्मत्वं मध्येस्थिरं ।
 कीर्तिं पापहरं विदाय जगतां त्वं जानकींसंभजे ॥
 या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता ।
 या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना ।
 या ब्रह्माच्युत शंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता ।
 सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाङ्घापहा ॥
 शुक्लां ब्रह्मविचारसारपरमामाद्यां जगद्व्यापिनीं ।
 वीणापुस्तकधारिणीमभयदां जाङ्घांडकारापहां ।
 हस्ते स्फटिकंमालिकं विदधती पद्मासने संस्थितां ।
 बन्देतंपरमेश्वरी भगवती बुद्धिप्रदा शारदां ॥
 काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी ।
 देशोऽयं क्षोभ रहितः ब्राह्मणाः सन्तु निर्भयाः ।
 अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः सन्तु पौत्रिणः ।
 अर्धना सधना सन्तु जीवन्तु शरदां शतम् ॥
 कृष्णाय वासुदेवाय देवकीनन्दनाय च ।
 नन्दगोपकुमाराय गोविन्दाय नमो नमः ॥
 काय न वाचा मनसिन्दृ यर्वा ।
 बुद्ध्यात्मनोवा न श्रोत शोभावत ।
 करोमि यद्भ्यत सकलं परस्मै नारायणाय ईतिसमर्पयामि ॥
 ॐ हरिः ॐ हरय ओं हरिभ्यो ॐ हरिसत ।
 ओम् तत्सत श्रिगुरु चरणम् शरणम् नमोनमः ।

इति श्रीदेवस्तुतिः मङ्गलाचरणसमाप्तम् ॥

साल दोसलरिमा ल पैहन दिने दिक्षाल रखुवार छन् ।
यस्तो अद्भूत योग भोगि रहने बादशाह झैं योगि छन् ॥५॥

राम नाम को तरवार कटारी संगको श्री कृष्ण का नामको ।
बाधि कम्मरुमा खडा भैरहुन ढाल तार दया धर्मको ॥
वारंवार हरि नाम तरफत मनको यो हुन्छ संग्रामको ।
यति गर्न सके जितिन्छ सहजै दरवार यमैराजको ॥६॥

ॐकार को म प्रणाम गर्दू पहिले राम शिद्धि दाता यि ॐ ।
ॐ चिन्नु गुरु वाक्य देखि पहिले तरिन्छ भज्दा यि ॐ ॥
ॐ कारा हरिका म छु सरणमा हे नाथ राम नाथ ॐ ।
ॐकारा हरिका त आठ प्रहरै सहाय छन् साथ ॐ ॥७॥

हे लोक हो रघुनाथका चरणको भक्ति छ मुक्ति दिने ।
सो जानिकन कामधेनु सरिका राम हुन मनैमा लिने ॥
क्या गर्दौ अरू मन्त्र यन्त्र हरुले छोडेर सब राममा ।
तन मन लाई अवश्य जान मनले सार मिल्छ यै काममा ॥८॥

आत्मा चिन्नु पर्छ अवश्य अधिराज एकाग्र भै ध्यान धरि ।
आत्मा चिन्न सामर्थ्य होई नसके राम भज्नु एक मन गरि ॥
कौस्तुभ हार किरिटि केयूर अनेक भूषण शरीरमा धरि ।
आप्ना यहि हृदय र विन्द बिचमा राखेर खुप ध्यान धरि ॥९॥

श्री गोविन्द गुरु गणेश शिवको पहिले नमस्कार गरि ।
गर्नु पुजन श्री पति प्रभूजीका पाउ बिषे ध्यान धरि ॥

पहिले मन्त्र उच्चारण गरि फेर पंच आह्वान को ।
सामाग्री सब ठिक्क पारी गरनु पूजा परं ब्रह्मको ॥१०॥

फूल पाती जलभेटी नैवेद्य समेत मनले समर्पण गरि ।
ॐ तत्सत गुरुका चरण कमलको जललाई सेचन गरि ॥
इडा भो अनि पिंगला यी दुईका बिचमा बहेका नदी ।
आत्मा तिर्थ नुहाउने सब कुरा यै हो पूजाको विधि ॥११॥

आत्मा हो परब्रह्म भन्नु जुनहो सो आत्मा जानि लिनु ।
आत्मा को र परमात्माको गरि बिचार एक तत्व जानि लिनु ॥
भक्ति पुर्वक नामका स्मरणले पूजा हरिको गरि ।
आत्मा दर्शन भो जसै नयनका ढोका उघारा गरि ॥१२॥

दर्शन श्री प्रतिविम्बको गरि लिनु आत्मा नमस्कार पनि ।
कृया मन मनमा लिएर गरनु सत्संग नमस्कार पनि ॥
आत्मा दर्शन भो जौन पुरुषको के चिन्हहो देखिने ।
निन्दा वा स्तुति केहि नराखि शिवको स्वभाव गुण देखिने ॥१३॥

आयो दुष्ट कराल काल कलिको यस्ता बखतमा पनि ।
अर्को छैन पदार्थ भक्ति सरिको पापलाई काटि दिने ॥
पापलाग्छकि भनेर ज्ञानि जनले सुर्ता नमानी रहुन ।
भक्तिको तरवार छैछतभने पापलाई काटि दिने ॥१४॥

यति आज्ञा गरेर ताहि प्रभूजी गुप्तै हुनुभो जसै ।
ब्रह्माजी पनि श्रृष्टि गर्न भनि खुप लागे जगतको तसै ॥

जसले यो हरिको चरित्र कनपाठ गर्ला सवैरै उठि ।
त्यो जन मुक्ति हुनेछ निश्चय पनि सब पाप शरीरका छुटि ॥१५॥

इतिश्री सत्य सीताजी रामगिरी सतसंगि स्लोक राग माला संक्षेपबरणं ।
पापहरणं मोक्षेदाता जनार्दनं शुभं मधुरबाणिधुनि दिघ उच्चारणं समाप्त ॥

अथ सीता बिलौना

तिमिकन नजिकैमा देखि खुपखुसि हुन्थे ।
घरि-घरि रघुनाथका मिष्ठा बार्ति म सुन्थे ।

अब त तिमी हनुमान जी जल्दि गै रामलाई ।
भन बिपत्ति पर्याकि देखि हाल्यौ मलाई ।

जति गरि मेरा उपर श्रीरामको हुन्छ माया ।
ततिगरि तिमिले युक्तिले बिन्ति लाया ॥

इती ॥

गीता का केही सिलोक

मलनिर्मोचनं	पुंसां	जलस्नानं	दिने	दिने	
सकृद्रीतांभसि		स्नानंसंसारमलनासनम्			
शालिग्रामशिलाग्रे	तु	देवागारे	शिवालये		
तीर्थं नद्यां पठेद्	यस्तु	वैकुण्ठं	याति	निश्चितम्	
योगिस्थाने	सिद्धपीठे	शिष्टाग्रे	सत्सभासु	च	
यज्ञे च विष्णुभक्ताग्रे	पठन्	याति	परां गतिम्		
यत्र गीताविचारश्च	पठनं	पाठनं	तथा		
तत्राहं निश्चितं पार्थ	निवसामि	सदैव	हि		
गीता मे हृदयं पार्थ	गीता मे	सारमुत्तमम्			
गीता मे ज्ञानमग्रं हि	गीता में	ज्ञानमक्षरम्			
गीता मे चोत्तमं स्थानं	गीता मे	परमं गृहम्			
गीताज्ञानं समाश्रित्य	त्रिलोकीं	पालयाम्यहम्			
गीता मे परमा विद्या	ब्रह्मरूपा न	संशय			
अर्धमात्राक्षरा	नित्या	स्वनिर्वाच्यपदात्मिका			
गीतामाश्रित्य	बहवो	भूभुजो	जनकादय		
निर्धूतकल्पषा	लोके	गतास्ते	परमं पदम्		
गीतासु न बिशेषोस्ति	जनेषूच्यावचेषु	च			
ज्ञानेष्वैव समग्रेषु	समा	ब्रह्मस्वरूपिणी			

योभ्यसूयति गीतां च निन्दां वा प्रकरोति च ।
प्राप्नोति नरकं घोरं यावदाभूतसंप्लवम् ॥

माहात्म्यमेतद् गीताया कृष्ण प्रोक्तं सनातनम् ।
गीतान्ते पठते यस्तु यथोक्तं फलमाप्नुयात् ॥
गीताया पठनं कृत्वा माहात्म्यं नैव य पठेत् ।
वृथा पाठफलं तस्य श्रम एव हि केवलम् ॥

ईतिश्री ॥

अथ मानिसका लक्षणहरू

स्वर्ग गतानां मिहजीवलोके चत्वारि चिन्नानि बसन्ति देहि ।
ज्ञानं प्रशंगात् मधुरा च वाणि। देवार्चनं ब्रह्मणो भोजयामि ॥
नर्का गतानां मिहजीवलोके चत्वारि चिन्नानि बसन्ति देहि ।
कुचिल बस्त्राणि निचैव संगै सरोजनं बन्धु जनै र बैरं ।
अति ग्रकोपात कटुवा च वाणि नर्कस्य चिन्नानि नरा भवन्ति ॥
आदत्त दानां च भवेद्दरिद्रि दरिद्रि भावं च करोति पापं ।
पापं प्रभावं नरकं प्रयान्ति पुनर्दरिद्रि पुनरेव पापि ॥

ईतिश्री ॥

अथ संकलन कर्ता को सवाई

सुन	सुन	सतसंगि	सूनसब	भाई	
ईतिहास	मेरो	लेख्छु	संक्षेप	सवाई	
पिता	मेरा	महानन्द	माता	पवित्रा	
खोटाड	जिल्ला	हिलेखर्क	बस्ने	गरेका	हुन
पिता	भने	गीता	मार्गि	माता	श्रृजना
श्रद्धा	भक्ति	भक्त	जनमा	बहुत	गरेका
यिनी	दुईको	सम्बन्ध	मा	गर्भ	हुन
दुई	हजार	अठार	सालमा	मेरो	रहि
मैना	भने	जेठ	थियो	गते	गयो
बुधबार	षष्ठि	तिथी	साझा	परि	भरे
स्थुल	शरीर	बड्दै	गयो	पूर्ण	चन्द्रमा
शिक्षा	दिक्षा	लिन	लाग्यो	सानु	झैं
स्कुलको	नयाँ	शिक्षा	माता	उमेरमै	
पडाउनुभो	दुःखसुख	सानो	आर्थिकै	ले	
एसएलसी	मा	उतिर्ण	भै	सैतिस	सालमहा
अडतिस	सालमै	शिक्षण	पेशा	अगालियो	
बत्तिस	सालमा	माता,	स्वर्ग	पिता	तहा
परंधाम	जानु	भयो	बैसाख	बयालिस्	मा
संबत	साल	त्रिचालिस	मैना	कार्तिक	
सातगते	मंगलबार	तिथि	पंचमि	भो	
ब्रह्म	धुल	पुजा	गर्न	सावा	पो
चार	भाई	गुरु	भा	ठाऊ	मा
				जाने	भयाँ
					तहा

राम प्रशाद भट्टराई महासय थिए ।
 गुरु भा ठाँ जानलाई उनले साथ दीए ॥
 गुरु भेट्न भनी लाग्यौं सावा कटहरेमा ।
 जानु भाको रै छ गुरु दितुंग भन्ने गाऊ मा ॥
 सावा पुगि लाग्यौं तेता केहि खाको छैन ।
 काचा अम्बा टिप्पै खाँदै बाटो देख्या हैन ॥
 सोध्दै खोज्दै जाँदा जाँदै दिनको दुई बज्यो ।
 पुगेपछि गुरु जीले केहि सोध्नुभयो ॥
 कहाँ बाट कसोगरी पाउ कष्ट गर्दै ।
 आउनु भयो कति कामले धावा धावा गर्दै ॥
 महासय बोल्नु भयो राम प्रशाद बाजे ।
 आउनु पर्ने सबै काम को बयान गर्न लागे ॥
 चारजना चेला त छन मेरा साथमहा ।
 ब्रह्म ज्ञान को दिक्षा लिन आयौं हामि यहाँ ॥
 इनै चार भाई लाई दिनु ब्रह्म बिद्या ।
 भन्ने बिन्ती गरेपछि हामि चार शिष्य ॥
 सरण पर्यो गुरुजी को नजर परि गयो ।
 तहा पछि गुरुजीले केहि सोध्नुभयो ॥
 को हो कस्तो चेला जस्तो केहि थाहा छैन ।
 कसोगरी दिनु पर्ने आफ्नो भरछैन ॥
 मेरो जिम्मा मेरो भर राम प्रशाद बाले ।
 भनेपछि धुलो पूजा उनकै बिश्वासले ॥
 दुई हजार त्रिचालिस मैना कार्तिक मा ।
 सातगते गुरु बार तिथी पंचमिमा ॥
 ब्रह्म धुल गुरुजीले पुजि दिनु भयो ।

हाम्रो	मनको	ईच्छा	पनि	ताहि	पुरा	भयो	॥
धुल	मन्त्र	दिनु	भयो	चारै	भाई	लाई	।
एकै	पटक	ऋतु	मन्त्र	समेत	हामिलाई		॥
पांच	बज्यो	दितुंगमै	साझा	परि	गयो		।
कसोगरि	घरपुगौ		भन्ने	शंखा	रह्यो		॥
ऋतु	बिम्ब	कार्तिक	को	बस्नु	पर्ने	राति	।
झण्डै	रात	परिगयो	उसै	दिन	माथि		॥
रातै	पर्न	लागेपछि	दितुंग	बाट	झर्यौ		।
सातै	बजे	घर पुग्दा	सवै	छक्क	पर्यौ		॥
त्यसपछिको		समय	त	सतसंगि	महा		।
घुलमिल	गर्दा	गर्दै	तराई	पहाड	महा		॥
गृहस्थी	र	परमार्थ	साथ	साथै	गर्दा		।
केहि	ओझेल	परिगयो		बिषयले	गर्दा		॥
सत	संगत	हुँदा	हुँदै	कुनै	काल	महा	।
गुरु	कृपा	हुनलाग्यो		गुरु	बन्ने	महा	॥
साल	थियो	सतहत्तर		मैना	माघ	महा	।
दण्डारण्डे	बिम्ब	बस्न	गयौं	जंगल	महा		॥
जिरिखिम्ती	भन्ने	बन्मा	बस्न	लाग्यौं	बिम्ब		।
कोइराला	र	डिल्ली	गुरु	हुनुहुन्थ्यो	साथमा		॥
सयमाथि		भक्तहरु	जम्मा	हुनु	भयो		।
ब्रह्म	सभा	बस्न	लाग्यो	रात	आठै	गयो	॥
त्यहि	ब्रह्म	सभा	बाट	गुरु	पद	दिन	।
लाग्नु	भयो	डिल्ली	गुरु	समर्थन	लिन		॥
सवै	भक्त	जन	बाट	समर्थन	आयो		।
बधिपुर्वक	गुरु	जी	ले	पुर्जा	दिनु	भयो	॥

माघ	बाह	गते	पर्यो	सोमबार	महा	
गुरु	पदवी	दिनु	भयो	गुरु	जी	ले
दिन	दिन	सत	संग	भै	इ	रहन्छ
चेला	चेली	बड़दै	गय	गीता	पुज्ने	ऐले
भक्ति	भजन	राग	माला	बिम्ब	भै	रहन्छ
गुरु	मुखि	भ	ई	भज्ने	पार	तरि
बिस्वास	राखि	मनमा	भक्ति	गर्नु	पर्छ	
आखेरिमा	चोला	छोडि	सवले	जानु	पर्छ	
यस	लोकमा	भक्ति	गरे	परलोक	माहा	
सुख	शान्ती	मिली	जाला	अनि	पछि	वाहा
सन्धेपमा		इतिहास	लेखि	हाले	ऐले	
गल्ति	सुधार	गरि	दिनु	भक्त	जन्	सवैले
सांख्य	बाट	सवाई	भयो	सुनिलेऊ	भाई	
गल्ति	भए	क्षमा	दिनु	सव	ले	मलाई

ईतिश्री ॥

केही चुट्किला

होमिहि सागर अटल स्थिर बगेकि सनन ॥
 अमृत खस्ते मुरली बज्यो बज्दछ रनन । भक्त बज्दछ रनन ०२॥
 अकार सुन्ने उकार सुन्ने मकार म सुन्ने ॥
 ओं कार परि भन्ज्याङ तरि झननन गरि ।
 आनन्द झरि त्यहि हो न सुन्ने भक्त त्यहि हो न सुन्ने ॥
 इडानि सुन्ने पिंगला सुन्ने शुष्मना म सुन्ने ॥
 शुष्मना तरि तुरिया परि झिनिनिनि गरि ।
 आनन्द झरि त्यहि हो न सुन्ने भक्त त्यहि हो न सुन्ने ॥
 आदिनि सुन्ने अन्त्य नि सुन्ने मध्ये नि म सुन्ने ।
 त्रि सुन्ने तरि तुरिया परि रननन गरि ।
 आनन्द झरि त्यहि हो न सुन्ने भक्त त्यहि हो न सुन्ने ॥
 अन्तर गति हरि हरि करि रहे तव मुखकि हार जित नाहि ।
 सहजै धुनी लागि रह्यो दाधु मनमाहि ॥
 एकौ घडि आदौ घडी आदौका पनि आद ।
 तुलसी दास संगतसे काटे कोटी अपराध ॥
 न लाग्नु कू बाटो न खानु हरेस।भरोसा लिनु दैवको यो छ बेस ।
 मुखले मैले बोलेको हैन बाणी नै छैन बज्दछ मुरली ॥
 रननन रन्को तननन ताना न सुन्ने काना बज्दछ मुरली ।
 नाकले मैले सुधेको हैन बासनै छैन बज्दछ मुरली ॥
 रननन रन्को तननन ताना न सुन्ने काना बज्दछ मुरली ।
 आँखा ले मैले देखेको होइन नानि नै छैन बज्दछ मुरली ॥
 रननन रन्को तननन ताना न सुन्ने काना बज्दछ मुरली ।

कानले मैले सुनेको हैन दम्पुटै छैन बज्दछ मुरली ॥
रननन रन्को तननन ताना न सुन्ने काना बज्दछ मुरली । काना बज्दछ मुरली ॥

ईतिश्री ॥

अथ गुरु मोठ

आत्मा मान्ने परमात्मा मोठ । नाभिसरोवर क्षत्र परंहंस देवता ।
मनसा देवी योगमोठ चेतचर्म त्रिकुटि संगम तिर्थ ।
अनन्त गोत्र अचुत शाखा सोगुरुहमारा ।
ज्ञानकि छुरिया विज्ञान कि धार सत गरुकिबाड वैराग्यकिहजाम ।
मनमुडे योगि योग निर्वाण ।
जाति व्यक्ति सामान्य विशेषण जरामहलाहल ।
ईनका बिना विचार भेदास्तव भेद छैन ॥

ईतिश्री ॥

अच्युताष्टकम्

अच्युतं केशवं रामनारायणं कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम् ।
 श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं जानकीनायकं रामचन्द्रं भजे ॥१॥

अच्युतं केशवं सत्यभामाधवं माधवं श्रीधरं राधिकाराधितम् ।
 इन्दिरामन्दिरं चेतसा सुन्दरं देवकीनन्दनं नन्दनं सन्दधे ॥२॥

विष्णवे जिष्णवे शङ्खिने चक्रिणे रुक्मिणिरागिणे जानकीजानये ।
 वल्लवीवल्लभायाऽर्चितायात्मने कंसविध्वंसिने वंशिने ते नमः ॥३॥

कृष्ण गोविन्द हे राम नारायण श्रीपते वासुदेवाजित श्रीनिधे ।
 अच्युतानन्त हे माधवाधोक्षज द्वारकानायक द्रौपदीरक्षक ॥४॥

राक्षसक्षोभितः सीतया शोभितो दण्डकारण्यभूपुण्यताकारणः ।
 लक्ष्मणेनान्वितो वानरैः सेवितोऽगस्त्यसम्पूजितो राघवः पातु माम् ॥५॥

धेनुकारिष्टकोऽनिष्टकृद्वेषिणां केशिहा कंसहृदंशिकावादकः ।
 पूतनाकोपकः सूरजाखेलनो बालगोपालकः पातु माम् सर्वदा ॥६॥

विद्युदुद्योतवत्प्रस्फुरद्वाससं प्रावृद्धम्भोदवत्प्रोल्लसद्विग्रहम् ।
 वन्यया मालया शोभितोरःस्थलं लोहिताङ्गिद्वयं वारिजाक्षं भजे ॥७॥

कुञ्जितैः कुन्तलैर्भ्रजमानाननं रत्नमौलिं लसत्कुण्डलं गण्डयोः ।
 हारकेयूरकं कड्कणप्रोज्ज्वलं किङ्किणीमञ्जुलं श्यामलं तं भजे ॥८॥

अच्युतस्याष्टकं यः पठेदिष्टदं प्रेमतः प्रत्यहं पूरुषः सस्पृहम् ।
 वृत्ततः सुन्दरं कर्तृ विश्वम्भरस्तस्य वश्यो हरिजायिते सत्वरम् ॥९॥

॥ इति श्रीशङ्कराचार्यविरचितमच्युताष्टकं सम्पूर्णम् ॥

भगवद् गीता आरती

जय भगवद् गीते, जय भगवद् गीते ।
हरि-हिय-कमल-विहारिणि, सुन्दर सुपुनीते ॥
कर्म-सुमर्म-प्रकाशिनि, कामासक्तिहरा ।
तत्त्वज्ञान-विकाशिनि, विद्या ब्रह्म परा ॥ जय भगवद् गीते...॥
निश्चल-भक्ति-विधायिनि, निर्मल मलहारी ।
शरण-सहस्य-प्रदायिनि, सब विधि सुखकारी ॥ जय भगवद् गीते...॥
राग-द्वेष-विदारिणि, कारिणि मोद सदा ।
भव-भय-हारिणि, तारिणि परमानन्दप्रदा ॥ जय भगवद् गीते...॥
आसुर-भाव-विनाशिनि, नाशिनि तम रजनी ।
दैवी सद् गुणदायिनि, हरि-रसिका सजनी ॥ जय भगवद् गीते...॥
समता, त्याग सिखावनि, हरि-मुख की बानी ।
सकल शास्त्र की स्वामिनी, श्रुतियों की रानी ॥ जय भगवद् गीते...॥
दया-सुधा बरसावनि, मातु! कृपा कीजै ।
हरिपद-प्रेम दान कर, अपनो कर लीजै ॥ जय भगवद् गीते...॥
जय भगवद् गीते, जय भगवद् गीते ।
हरि-हिय-कमल-विहारिणि, सुन्दर सुपुनीते ॥

इतिश्री ॥

श्रीमद्भगवत् गीता को रहस्य

श्लोक संख्या

- श्रीमद्भगवत् गीतामा जम्मा ७०४ श्लोक छन्।
- बजारमा आएका सबै पुस्तकमा ७०० श्लोक मात्रै हुन्छन्।
- तर गीता गुरुमुखि वा सम्प्रदायिक गीता पाठमा ७०४ श्लोक पाइन्छन्।

अतिरिक्त चार श्लोक

१. अध्याय ३, श्लोक ४३ः

स्वधर्मेण यमाराध्य भक्तामुक्तिमिताबुधाः।
त्वं कृष्ण परमानन्दं तोषयत्सर्वकर्मभिः॥

२. अध्याय १०, श्लोक ३९ः

औषधीनां यवश्चास्मि धातूनामस्मि काञ्चनम्।
सर्वेषां स्त्रीणां जातीनां दारुओऽहं पाण्डुनन्दन॥

३. अध्याय ११, श्लोक ४५ः

ईमानि कर्माणि तवाद्भुतानि कृतानि पूर्वे मुनयो वदन्ति।
न ते गुणानां परिमा नमस्ते न तेजसा चास्मि बलस्य विष्णो॥

४. अध्याय १३, श्लोक १ः

प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च।
एतद्वेदितुमिच्छामि ज्ञानं ज्ञेयं च केशव॥

श्लोक रचना जानकारी

- श्लोकहरू अनुष्टुप् छन्द मा छन्। प्रत्येक श्लोकमा आठ—आठ अक्षरको विश्राम।
- कुल अक्षर संख्या: २३, १९९।
- ‘झ’ को अक्षर जम्मा १ पटक — अध्याय १०, श्लोक ३१ मा।
- ‘स’ नपरेका श्लोकहरू: ५ वटा।

‘स’ नभएका ५ श्लोक

१. अध्याय २, श्लोक २८:

अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत।
अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना॥

२. अध्याय ४, श्लोक २९:

अपाने जुह्वति प्राणं प्राणे पानं तथापरे।
प्राणापानगति रुदृध्वा प्राणायामपरायणाः॥

३. अध्याय ७, श्लोक २४:

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम्॥

४. अध्याय ८, श्लोक १६:

आ ब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन।
मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते॥

५. अध्याय ९, श्लोक २५:

यान्ति देवव्रता देवान्पितृन्यान्ति पितृव्रताः।
भूतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति मद्याजिनोऽपि माम्॥

□ भगवानु वाचः ५७७ श्लोक

□ अर्जुन उवाचः ८६ श्लोक

□ सञ्जय उवाचः ४० श्लोक

□ धृतराष्ट्र उवाचः १ श्लोक

□ जम्मा: ७०४ श्लोक

श्रीकृष्णका पुर्खाहरूको नाम

1. ययाति	10. ज्यामौथ	19. वसुदेव
2. यदु	11. विदर्भ	20. कृष्ण
3. कार्तवीर्य	12. चोदिराज	21. प्रद्युम्न
4. काष्ठ	13. दमघोष	22. अनिरुद्ध
5. शशिविन्दु	14. शिशुपाल	23. वज्र
6. पृथु	15. अन्धक	24. प्रतिबाहु
7. श्रावदिक	16. भोज	25. सुभाहु
8. उसाना	17. विष्णि	26. सान्तसेन
9. रुचक	18. अधासुर	27. सन्तसेन

यस पुस्तकका संकलनकर्ता श्री कुल प्रसाद भट्टराईको जन्म वि.सं. २०१८ मा खोटाङ जिल्लाको हिलेखर्क भन्ने स्थानमा माता पवित्रा भट्टराई र पिता महानन्द भट्टराईका कान्छा सुपुत्रको रूपमा भएको हो। धर्म, कर्म र सामाजिक सेवामा सधैँ अग्रसर रहनु भएका भट्टराईले २५ वर्षको उमेरमै गीता धर्म अंगीकार गर्नु भएको थियो। करिब २० वर्षभन्दा बढी समय शिक्षण पेशामा समर्पित रही सेवा गर्नुभएका उहाँ हाल अवकास प्राप्त गरी बिराटनगर महानगरपालिका-१ मा बसोबास गर्दै आउनु भएको छ। धर्मप्रति गहिरो आस्था राख्ने भट्टराईले “धर्ममा केही योगदान पुगोस्” भन्ने उद्देश्यले यस पुस्तकको संकलन गर्नु भएको हो।

श्रीमती साबित्रा भट्टराई, श्री कुल प्रसाद भट्टराईकी धर्मपत्नी, गृहिणी हुनुका साथै गीता मार्गमा सक्रिय रूपमा संलग्न रहनु भएको छ। धर्मप्रति गहिरो आस्था राख्दै उहाँ विभिन्न धार्मिक कार्य, भजन-कीर्तन तथा सामाजिक सेवामा निरन्तर लागिरहनु भएको छ। आफ्नो जीवनलाई सेवा र संस्कारमा समर्पित गर्दै उहाँले परिवार र समाजमा नैतिक मूल्य र आध्यात्मिक चेतना फैलाउने कार्यमा उल्लेखनीय योगदान दिनु भएको छ।

प्राविधिक लेखन एवं डिजाइन सहयोग

यस पुस्तकको सम्पूर्ण प्राविधिक लेखन, भाषा सम्पादन तथा ग्राफिक डिजाइनको कार्य इन्जिनियर अजय भट्टराई (**श्री कुल प्रसाद भट्टराई र श्रीमती साबित्रा भट्टराईका कान्छा छोरा**) द्वारा सम्पन्न गरिएको हो। पुस्तकलाई दृष्टिगोचर रूपमा आकर्षक, सुगम, र विषयवस्तुमा स्पष्टता ल्याउन उहाँको योगदान अत्यन्तै उल्लेखनीय छ।

